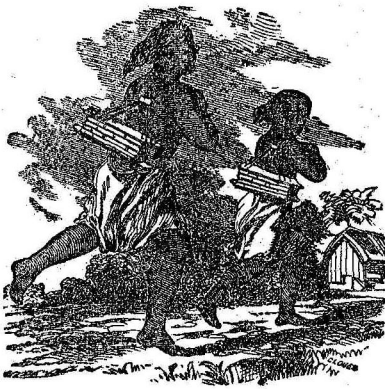

ΠΕΡΙ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΙΝΟΣ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙΣ.

Ἡ ἄνωθι εἰκονογραφία παριστᾷ δύο παῖδας εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας πορευομένους εἰς τὸ σχολεῖον. Πρέπει δὲ νὰ ᾔναι ἐπιμελεῖς μαθηταὶ καὶ νὰ ἀγαπῶσι τὸ σχολεῖον αὐτῶν, διότι, ὡς βλέπετε, πηγένουσι δρομαίως.

«Ἄ! κύριε,» δύνανται νὰ εἴπῃ παῖς τις, «τὰ σχολεῖα τῶν Ἰνδῶν πρέπει νὰ ἔχῃσι περισσοτέρας ἀναπαύσεις παρὰ τὰ σχολεῖά μας, καὶ διὰ τοῦτο τὰ παιδία τρέχουσι μὲ τὴν προθυμίαν.»

«Καλὰ, φίλε μου, ὡς ἐπισκεφθῶμεν ἐν ἐξ αὐτῶν, διὰ νὰ ἴδωμεν τὰ καθέκαστα ἐκ τοῦ πλησίον. Βλέπεις τὴν καλύδην ἐκείνην, ἥτις καθ' ὅλα θυσιάζει μὲ καλύδην ἀγροφύλακος; Αὕτη εἶναι τὸ σχολεῖον. Ἡ οἰκοδομὴ σύγκειται ἐκ τεσσάρων στύλων, ἡ δὲ σκέπη καὶ τὰ πλάγια αὐτῆς εἶναι κεκαλυμμένα ἀπὸ χόρτον, τὸ ὅποιον προφυλάττει τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τοῦ θερικοῦ κύματος, καὶ τοῦ χειμερικοῦ ψύχους, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν σφοδρῶν ἀνέμων καὶ τῶν βραγδαίων βροχῶν.

Οἱ μαθηταὶ κάθηται κατὰ γῆς, καθὼς καὶ ὁ διδάσκαλος, ὅστις κρατῶν μακρὰν ῥάβδον, κάθηται ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν.

Ἄλλ' ἐρωτᾷ τις. «Ποῦ εἶναι τὰ ἀδάκια (πλάκες) καὶ οἱ πίνακες; Ποῦ εἶναι τὰ βιβλία καὶ τὰ παραδείγματα;»

«Ἐχε ὑπομονήν, φίλε μου.» Ἰδοὺ, ὁ διδάσκαλος γράφει τι διὰ τῆς ῥάβδου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τοῦτο χρησιμεύει ὡς παράδειγμα, οἱ δὲ μαθηταὶ γράφουσι διὰ τοῦ λιχανοῦ δακτύλου αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Τοιοῦτοτρόπως διδάσκονται τὴν γραφὴν διὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ διδάσκαλος γράφει καὶ κἄνιν ἐπὶ τῆς γῆς τὸ ἀλφάβητον, ἢ συλλαβὰς, ἢ λέξεις τινάς, τὰς ὁποίας αὐτὸς πρῶτον προφέρει μεγαλοφώνως, καὶ μετὰ ταῦτα οἱ μαθηταὶ μιμούμενοι αὐτὸν φάλλουσι τὰς λέξεις κινούμενοι πρὸς τὰ ἔμπροσθεν καὶ πρὸς τὰ ὀπίσθεν.

«Τί εἶναι τὸ φορτίον τὸ ὅποιον φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν οἱ παῖδες ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ;» ἐρωτᾷ

ἕτερος. «Μήπως εἶναι τὸ γεῦμά των;» Ὁχι. δὲν εἶναι τὸ γεῦμά των, ἀλλ' ὁ χαρτοφύλαξ καὶ τὰ βιβλία των.

Οἱ Ἰνδοὶ διὰ βιβλία μεταχειρίζονται τὰ φύλλα τῶν δένδρων, τὰ ὅποια κόπτουσιν εἰς ταινίας μακρὰς, τῶν ὁποίων τρυποῦσι τὸ ἐν ἄκρην καὶ διαπερῶσι λεπτόν τι χόρτον, ἐν εἶδει κλωστῆς, διὰ νὰ τὰ κρεμῶσιν. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἔχουσιν οὔτε τύπον, οὔτε μελάνην οὔτε γραφίδας, λεπτόνουςι τεμάχια καλάμου, καὶ δι' αὐτοῦ χαράττουσι τὰ γράμματα ἐπὶ τῶν φύλλων.

Πρὶν ὅμως ἀρχίσουν τὰ μαθήματά των τὸ πρῶτ' ἕκαστος τῶν μαθητῶν χαράττει ἐπὶ τῆς γῆς κεφαλὴν ἐλέφαντος, ἔπειτα θέτοντες τὰς παλάμας τῶν χειρῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν μετώπων των, κύπτουσι καὶ ἐγγίζουσι τὸ σχῆμα τοῦ ἐλέφαντος ἐπὶ τῆς γῆς.

Καὶ τί νομίζετε, ὅτι κάμνουσι; Προσεύχονται πρὸς τὸν θεὸν τῶν γραμμάτων. Ὁ θεὸς οὗτος ἔχει μὲν σῶμα παιδὸς κεφαλὴν δὲ ἐλέφαντος καὶ καλεῖται «Πιλιγιάρ», ἥτοι «Παῖς.»

Βλέπετε, λοιπὸν, πόσον ἡμεῖς ἐξέχομεν τῶν Ἰνδῶν καὶ κατὰ τὰ σχολεῖα, καὶ κατὰ τὰ βιβλία, καὶ κατὰ τὴν λατρείαν καὶ κατὰ πάντα. Λατρεύουσι δὲ οἱ Ἰνδοὶ ζωὰ καὶ φαντάσματα, διότι δὲν ἔχουσι τὰς Ἀγίας Γραφάς. Ἡμεῖς ὅμως, ὅστινες τὰς ἔχουμεν, δὲν πρέπει νὰ τὰς ἀμελῶμεν, ἀλλ' ἐκ τρυφερᾶς ἡλικίας νὰ σχετιζόμεθα μὲ τὰς διδασκαλίας των, διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ ἀντιστεκώμεθα εἰς τοὺς πειρασμοὺς τῆς νεότητος καὶ τὰς περιπετείας τοῦ βίου ἡμῶν.

ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΕΧΝΩΝ.

Διὰ νὰ ἴδωσιν οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται πῶς αἱ τέχναι ἀνυψώνουσι τὴν τιμὴν ἐνὸς πράγματος καὶ πόσον ἀναγκαῖα καὶ πολὺτιμοι διὰ τοῦτο εἶναι διὰ πᾶν ἔθνος, ἀναφέρωμεν τὰ ἑξῆς:

Ἐν κομμᾶτιον ἀκστεργάστου σιδήρου ἀξίας τριάκοντ' ἀραχμῶν, τὸ λαμβάνει ὁ Ἕλλην καὶ κατασκευάζει ἀπ' αὐτὸ πέταλα, τὰ ὅποια πωλεῖ διὰ 60 δραχ. κερδίζει δηλ. ἄλλα τόσα, ὅσα ἔδωκε πρὸς ἀγοράν του. Ὁμοῖον κομμᾶτιον σιδήρου λαμβάνει ὁ ἄγγλος, ἢ ὁ ἀμερικανὸς ἐργαστασιάρχης καὶ δι' αὐτοῦ κατασκευάζει βελόνας, τὰς ὁποίας πωλεῖ διὰ δύο χιλιάδας δραχ. καὶ μὲ πολλὴν διλιγωτέραν δυσκολίαν ἀπ' ὅτι ὁ Ἕλλην σιδηροουργὸς τὰ πέταλα ἢ τὸ κατασκευάζει εἰς κονδυλομάχαιρα, τὰ ὅποια πωλεῖ ἀντὶ 18 χιλιάδων δραχμ. ἢ εἰς κομβία τὰ ὅποια πωλοῦνται ἀντὶ 180 χιλ. δραχ. ἢ εἰς ἐλατήρια ὥρολογίων καὶ τότε ἡ ἀξία του ἀναβαίνει εἰς ἐν καὶ ἐπέκεινα ἑκατομύριον δραχμ. Ἐὰν δὲ θελήσῃ νὰ τὸ μεταβάλῃ εἰς σύρμα ψιλὸν ὡς τὰς τρίχας τοῦ ἵππου (ἀλόγου) τότε εἴμπορεῖ νὰ τὸ πω-

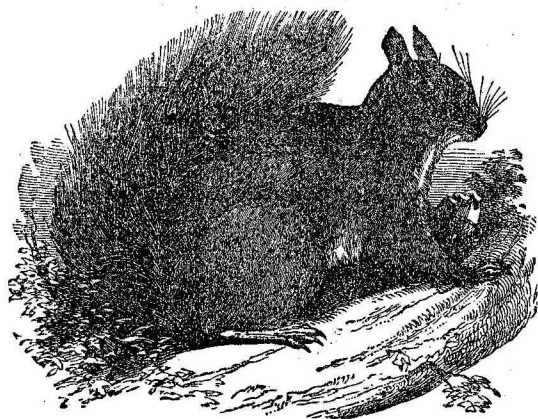
λήση εἰς τὰς γυναῖκας, αἱ ὅποιαι τὸ βάζουν ἐντὸς τῶν μαλλίων των, διὰ νὰ τοῖς δίδουν ὅτι σχῆμα θέλουν, ὅσον θέλει!!

Τοιαύτη εἶναι ἡ δύναμις τῆς τέχνης· καὶ ἡμῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ τέχναι ἀκόμη περιφρονοῦνται, οἱ δὲ νέοι ἢ ἐπιστήμονες ζητοῦν νὰ γείνουν ἢ ὑπάλληλοι καὶ ἂς ᾖ πτωχοί. Ἐλπίζω, ὅτι οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων θὰ σκεφθῶν καλῶς ἐπὶ τῶν ὁλίγων τούτων καὶ θὰ δοθοῦν εἰς τοιαῦτα ἔργα, τὰ ὅποια καὶ αὐτοὺς καὶ τὴν πατρίδα θὰ καταστήσουν εὐπόρους.

ΚΩΔΩΝΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

Ὁ μέγας κώδων τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Παύλου ἐν Λονδίῳ ζυγίζει 8400 λίτρας — ὁ τῆς Λιγκόλντης 9,894 — Ὁ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ Ὁξφόρδ τῆς Ἀγγλίας 17,000 λ. — Ὁ κώδων τῆς πλατείας Βεχίου εἰς Φλωρεντίαν, ὅστις κρέμαται εἰς ὕψος 275 πόδ. ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς 17,000 λ. — Ὁ μέγας κώδων τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Πέτρου εἰς Ῥώμην 18,600 λ. — Ὁ εἰς τὴν πόλιν τῆς Γερμανίας Ἐρφουθ 28,200 λ. — Ὁ εἰς τὴν πόλιν τῆς Γαλλίας Ῥουέν 43,000 λ. — Ἄλλ' ὅλοι οὗτοι οἱ κώδωνες εἶναι ἀσήμενοι παραβαλλόμενοι μὲ τὸν τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἰδαν εἰς τὴν Μόσχαν, ὅστις ζυγίζει 100,000 λ!!

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κωδωνοστασίου ἐκρέματο πρότερον ἕτερος κώδων, ὅστις ἐζύγιζε 443,772 λ. — ἦτο δὲ ὑψηλὸς 21 πόδας καὶ εἶχε διάμετρον 22 ποδῶν — Ἡ ἀξία τοῦ μετάλλου τοῦ ὑπολογίζεται εἰς 300 χιλιάδας ταλῆρων.

Ο ΣΚΙΟΥΡΟΣ.

Ὁ Σκίουρος ἀνέχει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν τροφὴν θηλαστικῶν ζώων, καὶ εἶναι ζῶον ὥρατον καὶ ζωηρόν, ἔχον πάντοτε τὴν οὐρὰν ὑψωμένην καὶ θυσανωτήν· τρέχει ἐπάνω εἰς τοίχους

καὶ φράκτας καὶ ἀναβαίνει εἰς τὰ δένδρα μὲ ταχύτητα ἀστραπῆς· ἀπαντᾷ δὲ εἰς τὰς εὐκράτους ζώνας καὶ τρέφεται συνήθως ἀπὸ καρύδια, βαλάνους, κάστανα καὶ τὰ τοιαῦτα. Οἱ σκίουροι ἐξημεροῦνται εὐκίλως καὶ διὰ τοῦτο βλέπει τις πολλοὺς παίζοντας εἰς τοὺς δημοσίους κήπους τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς καὶ ἀναβαίνοντας εἰς τὰ δένδρα, ἐπάνω εἰς τὰ ὅποια ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἔχει θέσει μικρὰ κιβώτια διὰ κατοικίαν των.

Περὶ τοῦ μικροῦ τούτου ζώου ὑπάρχουσι διάφορα ἀνέκδοτα, ἐκ τῶν ὁποίων δημοσιεύομεν τὰ ἑξῆς·

Κύριός τις ἐπῆρέ ποτε ἓνα μικρὸν σκίουρον καὶ τὸν ἀνέθρεψεν ἐπιμελῶς εἰς τὴν οἰκίαν του· τόσον δὲ ἤμερος ἀποκατέστη, ὥστε ἡγάπα νὰ παίξῃ μὲ ὄλους τοὺς οἰκιακοὺς· κατ' ἐξοχὴν ἡμῶς ἡγάπα καὶ ἦτον ἀφρωσιωμένος εἰς τὸν κύριόν του, ὅστις τοῦ εἶχε κάμει κουτίον διὰ νὰ κατοικῇ καὶ τὸ ἐκρέμασεν εἰς τὸν τοίχον, κατασκευάσας τὸ ἔμπροσθεν μέρος ἀπὸ σύρμα, διὰ νὰ βλέπῃ τί γίνεται εἰς τὸ δωμάτιον, καὶ μίαν μικρὰν θυρίδα εἰς τὰ πλάγια, διὰ νὰ εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται, ἐκρέμασε δὲ καὶ σχοινίον, τὸ ὅποιον ἔφθανε μέχρι τοῦ ἐδάφους, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνέβαινε καὶ κατέβαινε.

Τόσον ἀφρωσιωμένος ἦτον εἰς τὸν κύριόν του, ὥστε παρετήρει μὲ προσοχὴν τὰ κινήματά του, καὶ εὐθὺς ἀφοῦ τὴν ἔβλεπεν, ὅτι ἤτοιμαζετο νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας, κατέβαινεν ἀπὸ τὸ κλωδίον του, ἐπιάνετο ἀπὸ τὰ σκέλη του καὶ εἰσήρχετο εἰς τὸ θυλάκιον (τσέπη) τοῦ ἐπανωφωρέματός του, ἀφ' ὅπου ἐξέβγαλλε τὴν κεφαλὴν καὶ παρετήρει καθ' ὁδὸν τοὺς διαβάτας, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐτόλμα νὰ καταβῇ. Εὐθὺς ὅμως ἀφοῦ ὁ κύριός του ἔφθανεν εἰς τὰ ἄκρα τῆς πόλεως, ὁ μικρὸς σκίουρος ἐξήρχετο ἀπὸ τὸν κρυφῶνά του, ἐπῆδα καὶ ἔτρεχεν εἰς τὸν δρόμον καὶ ἀνέβαινεν εἰς τὰς φράκτας καὶ τὰ δένδρα μὲ ταχύτητα ἀστραπῆς καὶ πάλιν ἐπρόφθανε τὸν κύριόν του καὶ εἰσήρχετο εἰς τὸ θυλάκιον του.

Κυρία τις ἀγγλὶς εἶχε σκίουρον, ὅστις ἔθραυε τὰ καρύδια δι' αὐτὴν, τῆς ἔδιδε τὸ ἐντὸς καὶ ἔσπριπτε τὸ ἐκτὸς, τὰ τσώφλοια — ὁ αὐτὸς σκίουρος εἶχε διδαχθῇ νὰ μετρᾷ χρήματα· ἦτο δὲ τόσον προσεκτικὸς, ὥστε ὡσάκις εὗρισκε κἀνὲν νόμισμα, τὸ ἔφερεν εἰς τὴν κυρίαν του. Τόσον τὴν ἡγάπα, ὥστε ὅταν αὐτὴ ᾤθεῖνε ἔμενε καὶ αὐτὸς ἤσυχος εἰς τὸ κλωδίον του, ἀν καὶ ἡγάπα πολὺ νὰ παίξῃ. Πόσα παιδιά καὶ κοράσια δὲν κάμουν κρότους καὶ ἀνησυχίαν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅταν οἱ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὶ των εἶναι ἀσθενεῖς! καὶ πόσα ἄλλα δὲν κρατοῦν τὰ λεπτὰ, τὰ ὅποια εὗρισκουν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ τὰ ἐξοδεύουν εἰς γλυκύματα καὶ λοιπά!